

Iz.49.6: „Nézd, a nemzetek világosságává tettelek, hogy üdvösségem eljusson a föld határáig.”

Jn.13.27: Jézus Júdásnak ezt mondja: „Amit tenni akarsz, tedd meg mielőbb!”

Jn.13.31.: „Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne.”

Jn.13.38.: Jézus Péterhez intézett szavai: „Mire megszólal a kakas, háromszor megtagsz!”

Az általam kiragadott idézetek összeolvasásakor az első gondolatom az volt, hogy az Isten határtalanul, mértéket nem ismerően optimista. Annak ellenére is az, hogy megajándékozott minket, embereket a szabad akarattal. Tudja, nagyon reálisan felméri, hogy mi lakozik bennünk.

Látja személyiségünkből és körülményeinkből adódó botlásainkat, árulásainkat.

Ugyanakkor azt is látja, hogy elég csak egyvalaki, jelen esetben a Fia ahhoz, hogy Ő megdicsőülhessen, és az Örömhír eljusson a Föld végső határáig.

Itt bukik meg a magunk felmentésére gyakran ismételt „Egy fecske nem csinál nyarat!” közmondásunk igazsága.

Kérdések: Én mennyire vagyok optimista? Gyakran mentem fel magamat? Merem vállalni a különbséget? Hálás vagyok érte, hogy az Isten ennyire bízik bennem?

Végezetül álljon itt Dag Hammerskjöld imája:

„Uram, adj tiszta elmét,- hogy lássak!

Uram, adj alázatot,- hogy halljak!

Uram, adj szeretetet,- hogy szolgálhassak!

Uram, adj hitet,- hogy benned maradhassak!”

Bandula Mária, Szigetszentmiklós